

Voordrachten in 1865:

Rotterdamsche courant, 4 januari 1865:

BINNENLAND.

ROTTERDAM 3 Januarij.

Men verneemt dat de heer **J. J. Cremer** van 's Hage, ter voldoening aan het dringend verlangen van velen, op zijne spreekbeurt den 30 januarij a. s. alhier ten behoeve der Inrigting voor hulpbehoevende Blinden te houden, zal voordragen zijne keurige Betuwsche novelle, getiteld »het Paauwerveërke.»

Algemeen handelsblad, 25 januari 1865:

Openbare Voordragt in Odéon

DOOR DEN HEER

J. J. CREMER.

HET KRIEKENDE KRIEKSKE,

op Vrijdag 27 Januarij 1865, des Avonds ten 8 Ure.

Toegang-Biljetten a f 1 zijn te bekomen en Plaatsen te bespreken op Donderdag 26 en Vrijdag 27 Januarij van 10—3 aan het Locaal. (1810)

Algemeen handelsblad, 30 januari 1865:

VERVOLG DER NIEUWSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, Zaterdag 28 Januarij.

Z. M. heeft op verzoek eervol ontslagen, als directeur van het postkantoor te Gorinchem, C. Sitter, behoudens aanspraak op pensioen.

Het „Kriekende Kriekske” heeft (in den goeden zin) niet zonder gevolg zijn „gekriek” door Amsterdam doen hooren. Althans de ruime zaal van het Odéon was gisteren avond ingenomen door een zeer talrijk uitgelezen publiek, zoodat hij, die verzuimd had vooraf eene plaats te bespreken, genoodzaakt was zich met een plaatsje onder de gaanderij behelpen. Het „Kriekende Kriekske” is eene aardige novelle, waarin op treffende wijze wordt aangetoond, hoe gevaarlijk de laster is en hoe schromelijk zijne gevolgen kunnen zijn. Het geheel werd door den Heer **Cremer** op uitnemende wijze voorgedragen en wij twijfelen geenszins of het is hem ten volle gelukt bij zijne toehoorders en toehoorderessen warme sympathie op te wekken voor de zachtzinnige, ongelukkige Hanneke en een levendigen afkeer tegen Mieke, de deerne met de spitse neus en de spitse kin, die werkelijk toont overeenkomstig het boeren spreekwoord den „duvel” in het lijf te hebben. Men denke echter niet dat het diertje, dat den titel der novelle uitmaakt, eenige rol in haar vervult. Het tegendeel is waar. De novelle heeft haren titel te danken

Arnhemsche courant, 3 februari 1865:

* Nijmegen, 1 febr. Heden avond hield de heer **Cremer** in de nieuwe fraaije zaal der societeit de Harmonie eene lezing, ten onderwerp hebbende de betuwsche novelle: „het Paauwenveerke”. De zaal kon de toegevloede schare bijna niet bevatten. Met de meeste belangstelling werd weder de uitmuntende voordragt van den „eenigen” lezer gevolgd.

Utrechtsch provinciaal en stedelijk dagblad, 28 februari 1865:

LEZING

van den Heer J. J. CREMER.

Deze **lezing** zal reeds **Vrijdag 3 Maart 1865**, in de Zaal naast den Schouwburg, plaats hebben. Zij zal te **half acht** aanvangen.

Toegang-kaarten zijn voor / 1.25 te bekomen bij den heer RAHR, en 's avonds aan de zaal.

Zutphensche courant, 1 maart 1865:

— Naar wij vernemen is de lezing van den heer **Cremer** (het Paauwenveêrke) bepaald op 9 Maart aanstaande.

Zutphensche courant, 15 maart 1865:

KUNSTNIEUWS.

— Wie den heer **Cremer** den 9ten Maart li. in de comediezaal zijn „Paauwenveêrke“ heeft hooren voordragen, is gewis opgetogen te huis gekomen. Met onnavolgbaar talent schuldert hij ons in die sinds langs bekende novelle den hoogmoed, met al zijn gevolgen; de trotse Hanne Balders, de hoofdfiguur, werd door den spreker op voortreffelijke wijze ons voorgesteld, terwijl dit karakter vooral goed uitkwam tegenover de zachtmoedige Laukje en den wakkeren Huibert. Men moet met zulk eene buitzaame stem, met zulk een sprekend oog begaafd zijn als de heer **Cremer**, om voor ons geboort en gezicht zulke toestanden, zulke karakters, zulke toestellen te schilderen. Hoe bar was die trotschaard tegenover zijn schuchteren neef, die een huwelijksaanroep kwam doen, maar alle bloetheid verloor, toen hij zijne lieve moeder hoorde boledigen; hoe natuurlijk die rid naar, en den ren van de paardemarkt; hoe treffend vooral het sterfbed van het „stiere Wimke.“ Goed gedacht, natuurlijk en wegslepend voorgedragen! Hij moet wel eene grootkenis van het menschelijke hart hebben, die met zulke juist gekozen toestellen en in zulke woorden ons eene ondeugd in al hare afschuwelijkheid of eene deugd in al hare liefelijkheid weet af te schilderen; dat er door de geheele novelle heen een fijne draad van ironie liep als eene poging om den hoogmoed niet alleen afschuwelijk, maar ook belachelijk te maken, kon blijken uit menige schijnbaar los daarheen geworpen opmerking: de hoorders zullen zich hierbij zeker nog het voorbijliegen van den kalkoensch en haan, het tragen naar het uiterlijk der paauw zonder hare vedren, het stooten van den bok tegen den wilgenboom, enz. herinneren.

Het was een genotvolle avond, die bij het vele, hetwelk dit jaar ons te genieten geeft, zeker niet het minst lang in de herinnering zal blijven leven.

Algemeen handelsblad 17 maart 1865:

De bekende novellenschrijver J. J. **Cremer** zal op 24 Maart in het Odéon voor de laatste maal alhier optreden en bij die gelegenheid de Overbetuwsche vertelling: *Op de Kniehorst* voordragen.

Arnhemsche courant, 17 maart 1865:

* Al hadden wij het gelezen en herlezen en al had ook een gedeelte van het arnhemsche publiek het reeds eenmaal kunnen hooren, toch kunnen wij het den heer **Cremer** niet euvel duiden, dat hij gister avond „op veler verlangen” 't *Pauwenveerke* nog eens voordroeg. Die meesterlijke beschrijving van den dommen hoogmoed — gelukkig alleen bij boeren bekend, bij „steelui” kan ten minste het praedicaat gemist worden, al zijn ze soms wat „van 't huize gebêten” — die treffende schildering van den wedstrijd tusschen Hannes Balders met zijn Mieken” en Miles op zijn „Kees,” waarbij men onder het lezen zelf bijna den adem verliest, het aandoenlijk sterfbed van het afgodisch beminde jongske van den rijken trotschaard, wie kent ze niet, en wie eenigt zich niet met het oordeel van velen, dat nu al de betuwsche novellen 't *Pauwenveerke* ligt het meesterstuk is? Maar wie het niet heeft hooren voordragen, kent de waarde van dit juweeltje nog slechts ten halve. Ook daarmede heeft de heer **Cremer** zich gister avond weder nieuwe lauwers verworven. De ademlooze stilte in de goed bezette zaal, soms slechts afgebroken door een gullenschaterlach of door het zacht snikken van teedere moeders, getuigden van den diepen indruk, dien de zoo terecht gevierde spreker weet te weeg te brengen. Mogen wij nog dikwerf het voorrecht hebben hem te hooren! Op de sympathie van het arnhemsche publiek kan hij altijd rekenen.

Algemeen handelsblad, 24 maart 1865:

ODÉON.
LAATSTE VOORDRAGT DOOR DEN HEER
J. J. CREMERS,
op de **Kniehorst.**
OVERBETUWSCHE VERTELLING OP MAANDAG
27 MAART DES AVONDS 8 URE.
Toegang-Biljetten zijn te bekomen en plaats te bespreken op
Zaterdag 25 en Maandag 27 Maart van 10 tot 3 Ure aan het Locaal.

Noord Brabanter, 24 juli 1865:

Het programma van het 8ste Taal- en Letterkundig Kongres te Rotterdam te houden, is thans publiek geworden. De kongresdagen zijn vastgesteld op 11, 12 en 13 September. Voor de vergaderingen is de zaal *de Maas* aan het Nieuwewerk gekozen.

Een aantal bijdragen zoo van Nederlandsche als Belgische letterkundigen zijn reeds toegezegd, onder anderen door de heeren de Jager, Pierson, Brill, de Vries, Hermans, Alberdingk Thym, **Cremer**, ten Kate, enz.

Laatst bijgewerkt: 13 januari 2022.

www.jacobcremer.nl